

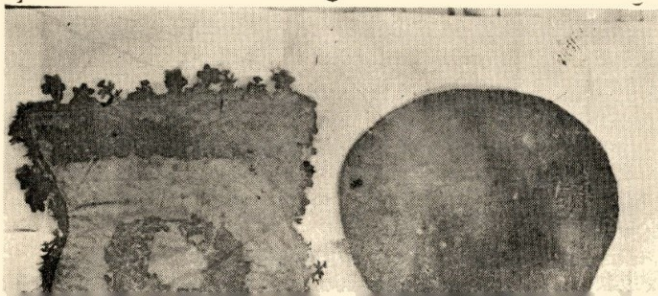
Σημείωσις. Ἡ τῶν Φιλιππουπολιτῶν αὕτη πρὸς τὸ πατριαρχεῖον ἀναφορά ἣτις ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τοῖς Ὑρακικοῖς (ἐνθα ἀνωτ. σελ. 31. § 8) δὲν εἶναι καταγεγραμμένη ἐν τοῖς κώδιξιν, ἀλλὰ περιεσώθη ἐν τοῖς ἐγγράφοις τῆς μητροπόλεως τῆς Πιλόδδης. Ἀφορᾷ εἰς τὸν μητροπολίτην Σαμουήλ, τὸν διάδοχον τοῦ Παΐσιου, ὅστις γέρων ἦδη νοσήσας πιθανῶς ἐκ τῶν συγκινήσεων καὶ κόπων, εἰς οὓς ὑπεβλήθη κατὰ τοὺς ἀνωμάλους χρόνους τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἀρχιερατείας του, ἀπέθανε φθίνοντος τοῦ 1821. Ὁ ἀμέσως ἐκλεγείς διάδοχος αὐτοῦ πρωτοσύγγελος Σαμουήλ καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἀρχιερατείαν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1822 (Κώδ. II, σελ. 89, ἴδε καὶ ἀνωτέρω § 5) εὗρε τὴν κοινότητα τεταραγμένην, διότι αἱ ἐπιχώρια τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἤρξαντο καταδιώκουσαι τοὺς Φιλιππουπολίτας, ὡς μεμνημένους εἰς τὴν φιλικὴν ἔταιρειαν. Τινὲς δὲ τούτων ἐγκατερίχθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ X' Σκάρλος Ἰωάννου Μαρασλῆς, ἀδελφὸς πρεσβύτερος τοῦ ἐν Ὁδυσσῶ Γρηγορίου Ἰωάννου Μαρασλῆ, πατρὸς τοῦ ἐθνικοῦ γνωστοῦ εὐεργέτου Γρηγορίου Γρηγ. Μαρασλῆ, ἐκ τῶν προκρίτων πολιτῶν ἔμπορος καυταντζῆς οὗ ἡ ὑπογραφή πολλάκις φέρεται ἐν τοῖς κώδιξι τῆς μητροπόλεως. Περὶ αὐτοῦ λέγεται ὅτι ἀπέθανεν ἐν τῇ εἰρκῇ· εἴτε ἀπαγχονισθεὶς εἴτε ἐκ βασάνων, εἰς ᾗ ὑπεβλήθη διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν του ἐν Ὁδυσσῶ κατασχεθεῖσαν ἀλληλογραφίαν του. Ὁ Σαμουήλ, ὅστις εἰργάσθη δραστηρίως πρὸς σωτηρίαν τῶν καταδιωκομένων, ἐγένετο ὑποπτος καὶ πιθανῶς καταρραδιουργηθεὶς διαταγῇ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀνεκλήθη εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὅπου ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ. Οἱ Φιλιππουπολίται ὁμως, οἵτινες ἠγάθησαν αὐτὸν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔμφρονα ποιμαντικὴν του, διὰ τῆς παρουσίας ἀναφορᾶς, συνταχθεῖσιν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ διευθυντοῦ τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ κεντρικοῦ σχολείου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, ἐξητήσαντο παρὰ τοῦ πατριαρχείου τὴν ἐπάνοδόν του, ἀλλὰ δὲν εἰσχωσθήσαν, διότι τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1824) ἐψηφίσθη μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως ὁ πρωτοσύγγελος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Νικηφόρος ὁ Λέβιος (ἴδε τὸ ἐπόμενον ὑπόμνημα, ἀρ. 17).

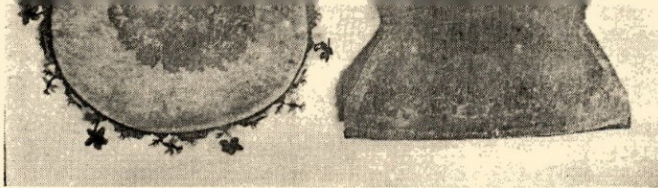
(Ἔπεται συνέχεια)

Παραρτήματα Δ'. τόμ.

Σελ. 12 Ἰωάσαφ διάδοχος τοῦ Δανιὴλ ἀντὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ.

» 23 στίχος 3 γραπτέον Καλλινίκου ἀντὶ Κυρίλλου.

Ἀπὸ τῆ θρακικῆ χειροτεχνία.

1.—*Καπνοσακκούλες* δουλεμένες πάνω σὲ ἐταμὶν μὲ shivill (τὸ κέντρο).

Γύρω γύρω μπιμῆλες μὲ μετάξι.

Σημειώσεις. Τὰ χειροτεχνήματα (1, 2, 3, 4) εἶναι παλαιότερα ἀπὸ 150 χρόνια καὶ ἀνήκουν στὶς Δ)δες Σαμουήλ ἀπὸ τῆ Φιλιππούπολη, ποὺ τὰ κληρονόμησαν ἀπὸ τὴν προγιαγιά τους.

πιστοὶ ἐκ προγόνων καὶ σαοικανὲς ραγιαδὲς τῆς κοινῆς ἡμῶν τροφῆς καὶ εὐεργέτιδος κραταιᾶς βασιλείας, ὥς δόγμα πίστεως φυλάττομεν ἀκριβῶς τὴν εἰς τοὺς κρατοῦντας ἡμῶν χρεωστουμένην κατὰ πάντα ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν. Ὅθεν καὶ ἀπαξάπαντες σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις οὐ παύσομεν νύκτα καὶ ἡμέραν καθικετεύοντες αὐτὸν τὸν ἐποικράνιον καὶ πολυέλειον Θεὸν ὑπὲρ τοῦ κραταιοτάτου, δικαιοτάτου καὶ εὐπλαχνικοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος (οὐ τὸ κράτος εἶη ἀήτητον καὶ θριαμβεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας), καθότι ἄφθονα καὶ πλουσιοπάροχα ἀπολαμβάνομεν καθ' ἑκάστην τὰ βασιλικά αὐτοῦ ἑλέη, οὐχ' ἦττον δὲ καθ' ὅ,τι ἐπεσκέψατο καὶ ἠλέησεν ἡμᾶς τὸν φακίρ φουκαρᾶ ραγιάν τον, ἔξαποστεύλας εἰς τὸν τόπον ἡμῶν ἓνα τοιοῦτον σεβάσμιον γέροντα, φρονίμον κατὰ πάντα, φιλοδίκαιον καὶ φιλόπτωχον διοικητὴν καὶ ἡγεμόνα, τὸν νῦν ἐνδοξότατον ναζήρην μὲς Χ' Ὅσμᾶν ἀγᾶ, ὅστις ὥς σαδικανὲς καὶ πιστὸς καθ' ὅλα τῆς κραταιᾶς βασιλείας, φροντίζει ὅλως διόλου διὰ τὴν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν παντὸς τοῦ τόπου, ἐξαιρέτως δὲ διὰ τὸ σινᾶν τοῦ φακίρ φουκαρᾶ ραγιᾶ, προσπαθὼν κατὰ πάντα τρόπον διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν μὲ διαφόρους ἐνδοτίας καὶ χαϊράτια. Ταῦτα μὲν δουλικῶς· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ὑποψία μήπως τινὲς ἰδιόρρυθμοι ἔγραψαν αὐτόσε εἰς τὴν ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ μεγάλην Ἐκκλησίαν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν κάποια ἀνύπαρχτα θέλοντες νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν ἡμῶν τε καὶ τῆς ἐκείνου Πανιερότητος, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν θερμῶς, εἰ ἔστι τοιοῦτόν τι, τὸ γράμμα ἐκεῖνο, ἂν εἶναι ὀρισμός της, νὰ σταλθῇ πρὸς ἡμᾶς τοὺς δούλους της, διὰ νὰ ἐλέγξωμεν κατὰ πρόσωπον τοὺς τοιοῦτους φιλοταράχους καὶ νὰ παύσωσι τὰς κακοηθείας τῶν. Οὕτω παρακαλοῦμεν καὶ αὐθὶς αἱ δὲ πανάγια καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εἰχᾶι καὶ εὐλογία εἶψαν ἡμῖν διὰ βίου παντὸς σκέπη καὶ σωτηρία.

Τῆς ὑμετέρας θεοτάτης καὶ σεβασμιωτάτης ἡμῖν Παναγιότητος.

δούλοι ταπεινότατοι

αωκδϞ Ἰουλίου θ'.